

ljudje v šokih zahajali v cerkev, ali da bi se ščakavali, ampak večidel so posamezni prihajali, le semtertje po dva ali trije. Zunaj cerkve ni živa duša stala. Ne enega fanta nisem videl, da bi pri cerkvi smodko žvekal in — pljuval, in ne enega moža, da bi si „fajfo“ napravljval. Tudi prikadil ni, kar sem jih jaz videl, nobeden k cerkvi, in niti ene „pipe“ nisem zapazil, ki bi iz žepa gledala. Pa res! cerkva je hiša božja. Če bi se kdo k cesarju napotil, gotovo ne boče tam pred cesarskimi vrati svoje „fajfe“ otepal!

Tako je pri Slovaki, naših bratih. Slovenci, posebno fantje, zapišite si to za ...! Če pa si tako zapomnite, je tudi prav, pa ni treba pisati.

Prelepa je Slovakov narodna noša. Moški imajo jopiče iz bele ovčje volne, ob krajih rudeče vsite in podšite; gumbje so proste, belokošene. Hlače nosijo za saré, črevlje visoke. Okoli ledja gleda izpod jopiča bela srajca. Klobuček na glavi ima komaj na prst široko strešinjno. Hlače z jermenom prepasane so na lesu, in za lesu nosijo lično spravljen robček za nos. Kakor dekleta nosijo tudi fantje lepe, debele molitvene knjige v rokah, kedar gredó k meši, in se prav nič ne sramujejo. Dečki imajo šopke na prsih, kakor dekleta na nedrih. Okoli vrata si nič ne vežejo.

Ženske nosijo bele kratke rokavce, ki so nad laktom prevezani in našorjeni, kakor bi žakelj napihnil. Tesni modere je na ramah in okoli pojasa lepo navšit. Velika rudeča peča se na zatilniku zaveže. Parazolov Slovakinja nimajo, kakor nekatere imenitne Slovenke; ampak deklina, ki je proti solncu stala in gledala procesijo, je pečina konca, ki jej visita po hrbtu, zavihnili črez glavo, in belo lice je bilo ovarovano sitnega solnca. Visoki čizmi pod kratko obleko so jako lični, in obutel Slovakinja menda več stane, ko vse ono, kar na se obesi. Predpasnik je širok in ponižen, okoli ledja privezan s širokimi rudečimi ali modrimi traki. Pod pazduho nosi Slovakinja spravljen veliki robec, katerega si ogrne, če jo hudo vreme dobi.

V cerkvi je bilo samo dvoje barv videti. Moška stran je bila bela, kakor bi sami mlinarji sedeli, a ženska stran je bila rudeča.

Streljali tudi smo. Možnarjev pa menda v Polešovicah več ne glešajo, ko enega; zato pa so tistega tako nabili, da sem moral očenaš vselej od začetka moliti, kedar je počilo, tako sem se vstrašil. Tudi pozvanjajo zelo na kratko, da se človeku zdi, da celo pri zvonovih štedijo, kakor smo pri Slovaki povsodi štedljivost zapazili.

Pri spovednicah je bilo vse polno ljudi; pa ne da bi se suvali in gnjeli, ampak spoštljivo so drug drugemu privoščili prvi prostor

pri spovednici. — Naši Slovenci bi se lahko pri Slovaki še marsikaj naučili, je rekel moj gospod tovariš. (Dalje prih.)

Smešnica 49. „Oče“, vpraša hči, „oče, kaj le pijete tako? Ali vas nič ne skrbi, kaj bode iz nas, vaših otrok!“ „Eh“, odvrne oče, „prav za to pijem, kajti teh skrbi mi je že preveč. Prav rad bi jih zatopil v sebi.“ „Meni“, reče hči žalostno, „meni se zdi, da imate v tem srečo.“ „Nič kaj“, reče oče nevoljen, „te skrbi so lahke, kakor goba, ter plavajo v vinu, toraj gledam zmirom, da jih spravim z nova na dno“.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Njega veličanstvo, svitli cesar je dal požarni straži na Vidmu 100 gld. iz lastnega premoženja.

(Milostljivi knez in škof) so darovali za božične jaslice kat. gospejske družbe 40 fl. Za velikodušni dar se v imenu ubogih otrok preponižno zahvaljuje družbeno vodstvo.

(Narodni volilni možje), ki bodo dne 16. dec. volili v Celju poslanca za deželni zbor, zbirajo se v petek 16. dec. v jutro točno ob 8. uri v gostilnici „pri Slonu“ (Hotél Elefant) v Celju, kjer se pogovoré zaradi volitve volilnega komisijona. Oni volilni možje pa, ki pridejo vže v četrtek, dne 15. dec. na večer v Celje, vabljeni so, da se zberejo tisti večer tudi v gostilni „pri Slonu“.

(Va bilo.) Slovanska čitalnica v Mariboru ima dne 11. decembra 1887 t. j. nedeljo ob 8. uri zvečer v čitalničnih prostorih redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitanje in odobrenje zapisnika z zadnje seje občnega zbora. 2. Poročilo predsednika o delovanju čitalnice v preteklem društvenem letu. 3. Poročilo pregledovalcev lanskega računa. 4. Poročilo blagajnikovo o stanju društvenega premoženja. 5. Volitev novega odbora. 6. Razni predlogi. Ako bi ne bil ta zbor sklepčen, je prihodnjo nedeljo ob isti uri zopet občni zbor, pri katerem je vsako število udov sklepčno. K mnogobrojni udeležbi vabi vse p. n. ude vljudno čitalnični odbor.

(Opominj.) Tisti udje prejšnjega okrajnega zastopa na Ptuj, katerim se je naložila od odbora globa, ker niso zahajali k sejam, naj se ob pravem času pobrigajo zaradi rekursa, ker bodo sicer morali globo plačati.

(Stritarjevih) zbranih spisov je izšel že 22. snopič. V njem se nadaljuje povest: „Sodnikovi“.

(Šola) pri sv. Marjeti pri Rimskih toplicah dobi drugi razred. Tega bi človek bil lahko vesel ali nemški šulverein ima vmes svoje roke in ena šola je več vsled neumščine. Kmetje bodo to neumščino še kedaj britko obžaljevali.

(Krst.) Na praznik Marije čistega spočetja je prejel g. Leop. Blau, trg. pomočnik v Mariboru, v stolni cerkvi sv. krst in po slovesnem sv. opravilu so mu Njih ekselencija, mil. knezoškof podelili tudi zakrament sv. birme.

(Štaj. hranilnica.) Gledé na 40. leto, odkar je svitli cesar vladar avstrijsko-ogerskih držav, hoče štaj. hranilnica v Gradcu razdeliti 100.000 gld. v blagodejne namene.

(Šulverein.) V četrtek, dne 8. decembra, ima podružnica nemškega šulvereina v „nemških“ Konjicah občni zbor. Žal, da ne moremo biti v pričo pri tem zboru, toda tudi prav. Eden Slovencev še k zboru in Nemcev, taci, ki so v resnici Nemci, bi ne našel pri njem še z lučjo v rokah.

(Hrast.) V Hrankovicah, pri Travniku v Bosniji, stoji hrast, ki obseže 14 metrov, to je dobrih sedem sežnjev. Po sredi je votel in ima v njej za 64 mož prostora. Navadno pa je v njej hlev za koze.

(Prebivalstvo.) Naše glavno mesto, Gradec, šteje sedaj 99.350 prebivalcev. Dunaj ima jih pa 11krat več, tedaj pri 1.100.000. To je blizu toliko, kolikor jih je na celem Štajarju.

(Samomor.) V Gradcu se je v noči 26. decembra obesil Fr. Strlekar, vojak pešpolka štv. 87, pravi se, da iz strahu pred kaznijo.

(Cesta.) O cesti s Ptujске gore proti Slapam prihaja nam čedalje več pritožeb, izlasti je cesta pa grda v klancu koj pri trgu. Slaba cesta seveda ni hvala za občino.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Jože Sattler, doslej kaplan pri sv. Barbari v Halozah, pride za provizorja k sv. Križu nad Mariborom; č. g. G. Kačičnik, doslej kaplan pri Veliki nedelji, gre na njegovo mesto za kaplana k sv. Barbari, č. g. Fr. Slavič, doslej kaplan pri sv. Antonu v slov. gor., gre za kaplana k Veliki nedelji. Provisor na Vidmu je č. g. Jernej Stabuc, doslej ondi kaplan. Kaplanija pri sv. Antonu ostane prazna.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g. Hribovšek 21 fl. (ustn. in letn. dopl.), Mavčič 2 fl., Keček 1 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 3. decembra 1887:	85, 6, 1, 12, 61
V Lincu „ „	72, 32, 46, 45, 4

Naznanilo.

Pisarna okrajnega zastopništva Graške c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice proti požaru v Mariboru je sedaj v Tegetthofovi ulici št. 30 v malem hramu poleg c. kr. žendarske kasarne.

W. Hrauda,
okrajni zastopnik.

Zahvala.

Vsem, kateri so z našo nepozabljivo hčerko, oziroma sestro imeli blago sočutje v bolezni in ki so nji skazali slednjo čast na zadnji poti izreka najprisrčnišo hvalo

Žaluoja obitelj Kolarič.

Javna zahvala.

V mojem in v imenu kraj. šol. sveta se presrečno zahvaljujem preč. g. župniku L. Jeriši za trud, ki ga je imel pri blagoslovljenju tukajšnjega šol. poslopja ter za izvrsten v srca segajoč slavnostni govor. Presrečna hvala gre blagemu prijatelju učiteljstva, g. Ivan Gabršeku, tajniku okr. zastopa na Vranskem in njegovej ljubeznivej g. sopruzi za velikodušni dar 10 fl., ki so namenjeni našim revnim učencem. Bratska hvala še končno č. g. J. Tomaniču ter predragim mi g. tovarišem in tovaršicam, ki so se slavnosti tako mnogobrojno vdeležili. Za skazano mi ljubav in prijateljsko mi vdanost sprejmite zagotovilo, da Vam tega kolegijalnega čina nikdar ne pozabim.

Gomilsko, dne 20. novbr. 1887.

Jan. Reich, učitelj.

Štv. 6811.

Oklic!

Od c. kr. okrajne sodnije v Slov. Bistrici se naznani, da se je dovolila prostovoljna dražba k zapuščini pokojne gospé Ane Nasko, spadajočega blaga pri vinogradu v Gieshübel, namreč: 20 polovnjakov starega, 10 polovnjakov novega vina, razni sodi, kložnja za hišo in klet. Prodaja se vrši dne

10. decembra 1887

predpoldnem ob 10. uri pri vinogradu v Gieshübel s pristavkom, da se vse blago le za ali čez cenilno ceno proti gotovi plači prodaja.

C. kr. okrajna sodnija v Slov. Bistrici,
dne 21. novembra 1887.

1—2

C. kr. okr. sodnik.

Naznanilo.

Zaradi sklepanja računov in sestavljanja bilance uradovalo bode se pri hranilnem in posojilnem društvu v Ptujju meseca decembra in januarja vsaki delavnik samo od 8. ure zaran do 1. ure popoldne.

Na Ptujju, dne 1. dec. 1887.

1—2

Ravnateljstvo.